

توماس مان

تریستان و تونیوکِ روگر

دو نوول

www.ofoqco.com

زندگی و آثار توماس مان

پائول توماس مان در سال ۱۸۷۵ در لویک، بندری که به سبب تجارت دریایی اش سابقه‌ی دراز اشرافیت دارد، در خانواده‌ای از بزرگان این شهر به دنیا آمد و در همه‌ی عمر آن رفتار خونسرد، خوددار و جهان‌وطنانه‌ای را حفظ کرد که خاص بازرگانان بزرگ این آزادشهر آلمانی بود و توماس مان آن را بیش از همه در پدر خود متجلی می‌دید که سناتور، نماینده‌ی دائمی شورای شهر و تاجر عمدی غلات بود. مادرش یولیا داسیلوا تباری پرتغالی - بروزیلی داشت. از پنج فرزند این خانواده، توماس مان فرزند دوم بود. نخستین آن‌ها، هاینریش مان، خود از نویسنده‌گان بزرگ نهضت رئالیسم آلمان در قرن بیستم، و صاحب رمان‌های ماندگاری چون زیردست و هائزی چهارم است.

توماس مان گرایش عاطفی بیشتری به مادر خود داشت، و در حالی که پدرش تجسم خصلت‌های مدنی‌ای مانند درستکاری، انتباط و بهویزه سخت‌کوشی خاص کیش پرووتستان بود و انسانی با روحیه و رفتاری شمالی، مادرش با خون‌گرمی جنوبی خود سرشتی بیشتر عاطفی، موسیقایی و هنردوست داشت، و این هر دو خصلت به سهم خود به شخصیت توماس مان شکل و نقش داده است، خاصه به علاقه‌ی وافر او به موسیقی.

پدرش او را به جانشینی خود انتخاب کرده بود، اما بیش از آن‌که شاهد بلوغ این جوان باشد، درگذشت و مرگ زودهنگام پدر تأثیری پردازنه بر زندگی بازماندگانش

این جا "آین فرید" است، آسایشگاه! مستطیل سفید و بی‌کنج و زاویه‌ی آن همراه ساختمان جنبی اش از همه طرف در احاطه‌ی باع پهناوری است که با طاق و رواق، راهروهایی چفته‌بندی شده، و آلاچیق‌هایی سقف‌شان از پوسته‌ی درخت، تزئینی دلنشیں دارد، و در پس بام سفال‌پوش آن کوهه‌ها - سبز و تیره و حبیم - با خط و کندی نرم سر در آسمان فرو برده‌اند. مدیریت این مؤسسه هنوز و هم‌چنان در دست دکتر لثاندر است که با آن ریش دوشقه‌ی سیاهش، ریشی که در زبری و تاب به دسته‌ای موی ماهوت پاک کن می‌ماند، و شیشه‌های ته استکانی و پرجرقه‌ی عینکش، نیز سیمای مردی که دانش نشاط و نرمش را از آن گرفته و از چشم‌پوشی و گذشتی بدینانه آکنده‌اش کرده است، عبوس و بی‌رودربایستی رفتار می‌کند و با همین وقار بیماران را به سحر خود درمی‌آورد، همه‌ی این آدم‌هایی را که در نظم بخشیدن به روزمره‌ی خود و رعایت این نظم زیاده ضعیف‌اند و تمامی دارایی‌شان را تسليم این مرد کرده‌اند، مگر که سخت‌گیری او محافظشان باشد. در وصف دوشیزه اُسترلو باید گفت که با فداکاری خستگی‌ناپذیری خانه را می‌گرداند. خدای بزرگ، در سرکشی اش به همه‌جای مؤسسه، با چه جوش و کوشی این زن جوان پلکان به بالا، پلکان به پایین می‌دود! به آشیزخانه و انبار آذوقه سر می‌زنند، گنجه‌های لباس را زیر و بالا می‌کند، خدمه را پی این یا آن سفارش می‌فرستد، و با رعایت همه‌ی نکات صرفه‌جویی، بهداشت و کدبانویی